

तिस्रो राव्यस्त्रिंशोऽप्य भूमौ तृप्ता गावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः । वत्सैः प्रीताः सुप्रजाः सोपचारास्त्यहं दत्त्वा गोरभैर्व्य-
र्जितव्यं ।

दत्त्वा धेनुं सुव्रतां कांस्येदाहं कल्याणवत्सामपलायिनीञ्च । यावन्ति रोमाणि भवन्ति तस्यास्तावदपाण्यश्रुते स्वर्ग-
लोकं ।

तथाऽनङ्गाहं ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय दानं धूयं बलवन्तं युवानं । कुलानुजीव्यं वीर्यवन्तं वृहन्तं भुङ्क्ते लोकान् सम्मान-
धेनुदस्य ।

गोषु चान्तं गोशरणं कृतञ्च वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः । वृद्धे ग्लाने सम्भ्रमे वा महार्थे कथ्यर्थे वा हैम्यहेतोः
प्रसूत्या ।

गुर्वर्थे वा बालपुञ्जाभिषङ्गां गां वै दातुं देशकालो विशिष्टः । अन्तर्याताः शक्रयज्ञानलम्बाः प्राणक्रीता निर्जिता यैत-
काश्च ।

२४२०

॥ नाचिकेत उवाच ॥ अत्रा वैवस्वतवचस्तमहं पुनरब्रुवम् । अभावे गोप्रदादृणां कथं लोकान् हि गच्छति ।

ततोऽब्रवीद्यमो धीमान् गोप्रदानपराङ्गतिं । गोप्रदानानुकल्पन्तु गाम्भृते सन्ति गोप्रदाः ।

अलाभे यो गवां दद्याद्दृतधेनुं यतव्रतः । तस्मै ता घृतवाहिन्यः क्षरन्ते वत्सला इव ।

घृतालाभे तु यो दद्यात् तिलधेनुं यतव्रतः । सदुर्गन्तारितो धेन्वा क्षीरनद्यां प्रमोदते ।

तिलालाभे तु यो दद्याज्जलधेनुं यतव्रतः । सकामप्रवहं शीतां नदीमेतामुपाश्रुते ।

२४२१

एवमेतानि मे तत्र धर्म्मराजो न्यदर्शयत् । दृष्ट्वा च परमं हर्षमवापमहमच्युत ।

निवेदये चाहमिमं प्रियन्ते क्रतुर्म्हानल्पधनप्रचारः । प्राप्तो मया तात स मत्प्रदुतः प्रपश्यते वेदविधिप्रवृत्तः ।

शापो ह्ययं भवतोऽनुग्रहाय प्राप्तो मया यत्र दृष्टो यमो वै । दानव्युष्टिं तत्र दृष्ट्वा महात्मनिःसन्दिग्धान् दानधर्म्माश्च
रिख्ये ।

इदञ्च मामब्रवीद्धर्म्मराजः पुनः पुनः सम्प्रहृष्टो महर्षे । दानेन यः प्रयतोऽभूत्सदैव विशेषतो गोप्रदानञ्च कुर्यात् ।

शुद्धो ह्यर्थो नावमन्यस्व धर्म्मान् पात्रे दयं देशकालोपपन्ने । तस्माद्भावस्ते नित्यमेव प्रदेया मा भूच्च ते संशयः कश्चिदत्र । २४२०

एताः पुरा ह्यददन्नित्यमेव शान्तात्मानो दानपथे निविष्टाः । तपांसुग्राह्यप्रतिशङ्कमानास्ते वै दानं प्रददुश्चैव शक्त्या ।

काले च शक्त्या मत्सरं वर्जयित्वा शुद्धात्मानः आद्धिनः पुण्यशीलाः । दत्त्वा गां वै लोकममुं प्रपन्ना देदीयन्ते पुण्यग्री-
लास्तु नाके ।

एतद्दानं न्यायलब्धं द्विजेभ्यः पात्रे दत्तं प्रापणीयं परीक्ष्य । काम्याष्टम्यां वर्जितव्यं दशाहं रसैर्गवां शक्तता प्रसूवैर्वा ।

देवव्रती स्थावृषभप्रदाने वेदावाप्तिर्गोयुगस्य प्रदाने । तीर्थावाप्तिर्गोप्रयुक्तप्रदाने पापोत्सर्गः कपिलायाः प्रदाने ।

गामप्येकां कपिलां सम्प्रदाय न्यायेपेता कलुषादिप्रमुच्येत् । गवां रसात् परमं नास्ति किञ्चित् गवां दानं सुमहत्तद-
दन्ति ।

२४२१

गावो लोकांस्तारयन्ति क्षरन्त्या गावश्चान्न संजनयन्ति लोके । यस्तज्ज्ञानन्न गवां हार्दमेति स वै गन्ता निरयं पापचेताः ।

यैस्तद्दत्तं गोसहस्रं शतं वा दशाङ्गं वा दश वा साधुवत्सं । अयेका वै साधवे ब्राह्मणाय सास्यामुस्मिन् पुण्यतीर्था नदी वै ।